A°. 1923. N°. 8.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 11den November 1922, tot vereenvoudiging van de rechtspleging in lichte strafzaken.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat vereenvoudiging van de rechtspleging in lichte strafzaken noodig is;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao wordt gelezen als volgt:

,,Het recht tot strafvordering wegens overtredingen, waarop geldboete, hetzij als eenige hoofdstraf, hetzij nevens hechtenis van ten hoogste veertien dagen is gesteld, vervalt door vrijwillige voldoening aan de voorwaarde welke de bevoegde ambtenaar van het openbaar ministerie op vóór den aanvang der terechtzitting in te dienen verzoek van den verdachte of beklaagde ter voorkoming van de strafvervolging mocht hebben gesteld.

Deze voorwaarde bestaat in: de betaling, binnen een door

den ambtenaar te bepalen termijn en op eene door dezen aan te wijzen plaats, van eene bepaalde geldsom, met of zonder uitlevering van aan verbeurdverklaring onderworpen voorwerpen of voldoening der geschatte waarde of afstand van reeds inbeslaggenomen voorwerpen. De betaling der bepaalde geldsom en de voldoening der geschatte waarde van bedoelde voorwerpen geschiedt ten kantore van den met de invordering der boeten belasten ambtenaar. Zoodanige uitlevering, voldoening of afstand wordt steeds in de voorwaarde opgenomen, indien ter zake van het feit verbeurdverklaring zou moeten volgen. Bedoelde termijn kan vóór den afloop daarvan eenmaal worden verlengd.

De te betalen geldsom bedraagt ten minste vijftig cents en ten hoogste het maximum der boete op het feit gesteld.

Is op de overtreding geene andere hoofdstraf gesteld dan geldboete en biedt de verdachte of beklaagde aan, binnen den door den ambtenaar van het openbaar ministerie te bepalen termijn het maximum der boete te betalen en de aan verbeurdverklaring onderworpen voorwerpen uit te leveren of af te staan of hunne geschatte waarde te voldoen, dan zal die ambtenaar het stellen van eene daartoe strekkende voorwaarde niet mogen weigeren.

In de gevallen waarin de straf wordt verhoogd wegens herhaling, is die verhooging ook van toepassing, wanneer het recht tot strafvordering wegens de vroeger begane overtreding volgens het eerste lid is vervallen.''

Artikel 2.

Na artikel 136*bis* van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

,,Artikel 136*ter*.

Indien de beklaagde niet op de terechtzitting tegenwoordig is, kan de rechter zoowel bij den aanvang als gedurende den loop van het onderzoek bevelen, dat hij op een daarbij te bepalen tijdstip ter terechtzitting aanwezig zal zijn, en daartoe gelasten, dat hij door een deurwaarder of dienaar der openbare macht voor hem worde gebracht.

Indien de beklaagde op het bepaalde tijdstip op de terechtzitting is verschenen, wordt het verstek, dat tegen hem verleend mocht zijn, vervallen verklaard en het onderzoek op de terechtzitting opnieuw aangevangen.

Indien de beklaagde op het bepaalde tijdstip niet op de terechtzitting is verschenen, wordt, tenzij de rechter de medebrenging tegen een later tijdstip gelast, het onderzoek voortgezet."

Artikel 3.

Aan artikel 163 van gemeld Wetboek van Strafvordering wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende als volgt:

,,De voorlezing van stukken kan, tenzij het openbaar ministerie of de beklaagde zich daartegen verzet, worden vervangen door eene mondelinge mededeeling van den korten inhoud door den president."

Het bestaande derde lid van voormeld artikel 163 wordt vierde lid, en, in plaats van de punt aan het slot van dat lid, wordt gelezen:

,,of hun korte inhoud overeenkomstig het voorgaande lid is medegedeeld."

Aan voormeld artikel 163 wordt een nieuw vijfde lid toegevoegd, luidende als volgt:

,,Indien tegen den beklaagde verstek is verleend, kan, in plaats der voorlezing van de processen-verbaal, verslagen van deskundigen of andere stukken, mede treden eene op last van den rechter gedane aanteekening in het proces-verbaal der terechtzitting van de overlegging dier stukken."

Artikel 4.

De artikelen 213 en 213*a* van gemeld Wetboek van Strafvordering worden vervangen door de navolgende artikelen:

,,Artikel 213.

De zaak wordt bij het kantongerecht vanwege het openbaar ministerie ter terechtzitting aanhangig gemaakt:

hetzij door oproeping;

hetzij door dagvaarding.

Artikel 213*a*.

Het aanhangig maken door oproeping kan geschieden bij alle overtredingen en bestaat in de uitreiking door den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongerecht aan den verdachte van eene oproeping om te verschijnen op eene daarin vermelde terechtzitting van het kantongerecht; bij de

uitreiking aan den verdachte worden inhoud en strekking der oproeping hem, zoo mogelijk, mondeling kortelijk toegelicht.

Artikel 213*b*.

Bij de oproeping wordt de gewone termijn van dagvaarding in acht genomen.

Indien de verdachte overeenkomstig artikel 34 aangehouden en voor den ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongerecht gebracht is, kan hij, met afwijking in zooverre van het in het eerste lid bepaalde, worden opgeroepen om nog op den dag zelven of ter eerstkomende terechtzitting van het kantongerecht te verschijnen. Hij kan dan, indien hij is opgeroepen om nog op den dag zelven te verschijnen, ter terechtzitting worden geleid. Artikel 135, eerste lid, blijft in dit geval buiten toepassing.

De oproeping behelst eene korte aanduiding van het feit, onder vermelding omstreeks welken tijd en waar ter plaatse het begaan zou zijn.

Zij wordt door den ambtenaar, die ze heeft uitgereikt, gedagteekend en onderteekend.

Een dubbel der oproeping wordt bij de proces-stukken gevoegd.

Bij niet nakoming van het eerste, derde of vierde lid van dit artikel, zoomede indien de oproeping niet of niet overeenkomstig eenig voorschrift van artikel 213*a* is uitgereikt, is daarvan nietigheid der oproeping het gevolg.

Het niet nakomen van het voorschrift der laatste zinsnede van artikel 213*a* heeft geen nietigheid ten gevolge.

Artikel 213*c*.

Het openbaar ministerie bij het kantongerecht is bevoegd getuigen, deskundigen en tolken mondeling op te roepen of door een dienaar der openbare macht mondeling te doen oproepen om ter terechtzitting van het kantongerecht te verschijnen.

Artikel 213*d*.

Indien de zaak aanhangig is gemaakt door oproeping, is artikel 237 betreffende het verstek van toepassing.

Voor de toepassing van de artikelen 238 en 239 betreffende het verzet wordt eene oproeping gelijkgesteld met eene dagvaarding om ter terechtzitting te verschijnen, welke aan den persoon van den beklaagde is beteekend.

Artikel 213*e*.

Indien de zaak aanhangig is gemaakt door oproeping, doet het openbaar ministerie ter terechtzitting bij de voordracht der zaak mondeling of, na voorlezing, schriftelijk nadere opgave van het feit, dat den beklaagde wordt ten laste gelegd. De nadere opgave beantwoordt op straffe van nietigheid aan de korte aanduiding van het feit in de oproeping, behoudens verbetering of aanvulling; zij geldt, wat betreft den grondslag voor de verdere vervolging, als dagvaarding.

Op verlangen van den kantonrechter of van den beklaagde wordt de nadere opgave hem op schrift gegeven.

Artikel 213*f*.

Indien de beklaagde bij zijne eerste verschijning ter terechtzitting aannemelijk maakt, dat hij, ten gevolge van de wijze der aanduiding van het feit in de oproeping, in het belang zijner verdediging uitstel behoeft, schorst de kantonrechter het onderzoek voor een bepaalden tijd.

Indien de beklaagde overeenkomstig artikel 213*b*, tweede lid, ter terechtzitting is geleid en bij zijne eerste verschijning aldaar in het belang zijner verdediging uitstel verzoekt, schorst de kantonrechter het onderzoek voor een bepaalden tijd.

Artikel 213*g*.

Indien de kantonrechter van oordeel is, dat de opgave van de den beklaagde bij dagvaarding ten laste gelegde overtreding eenige wijziging of aanvulling behoeft, kan hij die vóór de uitspraak daarin aanbrengen, zoowel ambtshalve als op vordering van het openbaar ministerie, mits de wijziging of aanvulling de ten laste gelegde overtreding niet in een ander strafbaar feit doet veranderen.

De wijziging of aanvulling wordt den beklaagde, voor zoover geen verstek tegen hem is verleend, bekend gemaakt, die voorts in de gelegenheid wordt gesteld zich daarover uit te laten.

Van een en ander wordt melding gemaakt in het procesverbaal der terechtzitting.

Artikel 213*h*.

De kantonrechter geeft onmiddellijk na de sluiting van het onderzoek op de terechtzitting mondeling vonnis. Dit vonnis wordt in het proces-verbaal der terechtzitting aangeteekend.

In geval van verstek kan de mondelinge uitspraak worden uitgesteld.

Zoodra het proces-verbaal der terechtzitting, waarin het vonnis is aangeteekend, is geteekend, kan de beklaagde daarvan kennis nemen.

Artikel 213*i*.

De kantonrechter is bevoegd en, op de vordering van het openbaar ministerie of op het verzoek van den beklaagde, verplicht te bepalen, dat schriftelijk vonnis zal worden gewezen; in dit geval kan de uitspraak worden uitgesteld.

Artikel 213*j*.

In de gevallen, waarin de uitspraak wordt uitgesteld, wordt zij niet bepaald later dan op den zevenden dag na de sluiting van het onderzoek. Artikel 194, laatste lid, is dan van overeenkomstige toepassing.

Indien echter de kantonrechter verklaart wegens de ingewikkeldheid der zaak buiten machte te zijn om binnen zeven dagen na de sluiting van het onderzoek vonnis te wijzen, blijft het voorgaande lid buiten toepassing. Van de verklaring geschiedt aanteekening in het proces-verbaal der terechtzitting.''

Artikel 5.

In de eerste zinsnede van artikel 214 van gemeld Wetboek van Strafvordering wordt in plaats van de woorden: ,,is de Vierde Titel'' gelezen: ,,is overigens de Vierde Titel'';

en wordt de punt aan het slot van nummer 3 van voormeld artikel een kommapunt, terwijl aan dat artikel de volgende nummers toegevoegd worden:

,,4. dat voor zoover door den beklaagde en door zijn raadsman, zoo hij dien heeft, verklaard is, dat van bepaaldelijk aangeduide stukken noch de voorlezing noch de mededeeling van den korten inhoud wordt gewenscht, in plaats der voorlezing van stukken, vermeld in art. 163, mede kan treden eene op last van den kantonrechter gedane aanteekening in het proces-verbaal der terechtzitting van de overlegging dier stukken; daarop mag dan ook ten bezware van den beklaagde worden acht geslagen ;

5. dat de kantonrechter, indien hij dit in verband met de geringe beteekenis van het feit en de omstandigheden, waaronder het is begaan, raadzaam acht, in het vonnis kan bepalen, dat geen straf zal worden toegepast.''

Artikel 6.

Artikel 215 van gemeld Wetboek van Strafvordering wordt gelezen als volgt:

„Indien iemand overeenkomstig de bepalingen van art. 76 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao de vervolging wenscht te voorkomen, zal hij, voorzien van eene schriftelijke machtiging van het openbaar ministerie bij het tot berechting der zaak bevoegde kantongerecht, binnen den termijn bij die machtiging daartoe bepaald, en op de plaats bij gemeld art. 76 of voor andere gevallen bij die machtiging daartoe aangewezen, aan de hem gestelde voorwaarde moeten voldoen.

In het exploit van dagvaarding en in de oproeping, bedoeld bij art. 213, wordt de beklaagde opmerkzaam gemaakt op de bevoegdheid, hem bij art. 76 van het Wetboek van Strafrecht verleend."

Artikel 7.

Tusschen de artikelen 86 en 87 van het Koninklijk besluit van 6 Juli 1918 N°. 72 (P. B. N°. 61), houdende wijziging van de rechterlijke macht en van de rechtspleging in burgerlijke en strafzaken in de kolonie Curaçao, zooals het sedert is gewijzigd en aangevuld, worden vier nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

„Artikel 86*a*.

De bepalingen der artikelen 213 *h*-*j* van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao kunnen ook bij de berechting van misdrijven toepassing vinden, indien naar het oordeel van den kantonrechter de zaak van eenvoudigen aard is, bepaaldelijk ook ten aanzien van het bewijs en de toepassing der algemeene verordening en daarin geen zwaardere hoofdstraf dan gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden dient te worden opgelegd.

Artikel 86*b*.

1. Indien naar het aanvankelijk oordeel van den vervolgenden ambtenaar de zaak van eenvoudigen aard is, bepaaldelijk ook ten aanzien van het bewijs en de toepassing der algemeene verordening en bij de berechting van het misdrijf

geen zwaardere hoofdstraf dan gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden dient te worden opgelegd, kan de verdachte die overeenkomstig artikel 34 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao voor den ambtenaar van het openbaar ministerie is gebracht, met afwijking van den gewonen termijn van dagvaarding, worden gedagvaard om nog op den dag zelven of ter eerstkomende terechtzitting te verschijnen. Hij kan dan, indien hij is gedagvaard om nog op den dag zelven te verschijnen, ter terechtzitting worden geleid. Artikel 135, eerste lid, van gemeld Wetboek, blijft in dit geval buiten toepassing.

2. Indien de beklaagde overeenkomstig het vorig lid is gedagvaard, behoeft de dagvaarding, met afwijking in zooverre van artikel 129, eerste lid, van gemeld Wetboek, in plaats van eene opgave van het feit, dat ten laste wordt gelegd, enkel in te houden eene korte aanduiding van dat feit, in welk geval het openbaar ministerie ter terechtzitting bij de voordracht der zaak mondeling of, na voorlezing, schriftelijk nadere opgave van het feit doet. De nadere opgave beantwoordt, behoudens verbetering of aanvulling, op straffe van nietigheid aan de korte aanduiding van het feit in de dagvaarding; zij wordt, wat betreft den grondslag voor verdere vervolging, geacht in de dagvaarding te zijn ingelascht.

3. Op verlangen van den kantonrechter of van den beklaagde wordt de nadere opgave hem op schrift gegeven.

Artikel 86*c*.

1. Tegen eene dagvaarding om op eene terechtzitting te verschijnen, overeenkomstig artikel 86*b*, eerste lid, beteekend, staat het verzet enkel open vóór den aanvang der terechtzitting.

2. Indien de beklaagde die overeenkomstig artikel 86*b*, eerste lid, is gedagvaard, bij zijne eerste verschijning op de dagvaarding in het belang zijner verdediging uitstel verzoekt, schorst de kantonrechter het onderzoek voor een bepaalden tijd.

Artikel 86*d*.

Bij toepassing van artikel 86*b*, eerste lid, is het openbaar ministerie bevoegd getuigen, deskundigen en tolken mondeling op te roepen of door een dienaar der openbare macht

mondeling te doen oproepen om ter terechtzitting te verschijnen."

Artikel 8.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den 11den November 1922, met bepaling, dat deze verordening in werking treedt met ingang van den 1sten April 1923.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 7n. Maart 1923.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.